

Jeg bærer med smil min byrde

Jeppe Aakjær
(1886-1930)

Carl Nielsen
(1865-1931)

Sopran

1. Jeg bæ - rer med smil min byr - de, jeg dra - ger med sang mit
2. Se dug - gen dri - ver fra nor - den hen o - ver det bøj - e - de
3. Jeg ser o - ver tind - ren - de mar - ker og langt mod den blå - nen - de
4. Jeg slæn - ger skal - mej - en for mun - den; jeg træk - ker så lang - dens
5. Hvor kan I dog grub - le og græ - de, så læn - ge Guds him - mel er

Alt

1. Jeg bæ - rer med smil min byr - de, jeg dra - ger med sang mit
2. Se dug - gen dri - ver fra nor - den hen o - ver det bøj - e - de
3. Jeg ser o - ver tind - ren - de mar - ker og langt mod den blå - nen - de
4. Jeg slæn - ger skal - mej - en for mun - den; jeg træk - ker så lang - dens
5. Hvor kan I dog grub - le og græ - de, så læn - ge Guds him - mel er

Tenor

1. Jeg bæ - rer med smil min byr - de, jeg dra - ger med sang mit
2. Se dug - gen dri - ver fra nor - den hen o - ver det bøj - e - de
3. Jeg ser o - ver tind - ren - de mar - ker og langt mod den blå - nen - de
4. Jeg slæn - ger skal - mej - en for mun - den; jeg træk - ker så lang - dens
5. Hvor kan I dog grub - le og græ - de, så læn - ge Guds him - mel er

Bas

1. Jeg bæ - rer med smil min byr - de, jeg dra - ger med sang mit
2. Se dug - gen dri - ver fra nor - den hen o - ver det bøj - e - de
3. Jeg ser o - ver tind - ren - de mar - ker og langt mod den blå - nen - de
4. Jeg slæn - ger skal - mej - en for mun - den; jeg træk - ker så lang - dens
5. Hvor kan I dog grub - le og græ - de, så læn - ge Guds him - mel er

4

S.

læs; jeg er som den vil - de hyr - de, der gen - ner sit kvæg på græs.
korn, mens so - len sti - ger af jor - den i - mel - lem ok - ser - nes horn!
fjord, jeg stir - rer på sej - len - de ar - ker, men fin - der ej tol - ken - de ord.
lyd, at kil - der - ne kluk - ker i lun - den, og buk - ke - ne bræ - ger af fryd!
blå! Mit hjer - te skæl - ver af glæ - de, blot dug - gen dyn - ker et strå.

A.

læs; jeg er som den vil - de hyr - de, der gen - ner sit kvæg på græs.
korn, mens so - len sti - ger af jor - den i - mel - lem ok - ser - nes horn!
fjord, jeg stir - rer på sej - len - de ar - ker, men fin - der ej tol - ken - de ord.
lyd, at kil - der - ne kluk - ker i lun - den, og buk - ke - ne bræ - ger af fryd!
blå! Mit hjer - te skæl - ver af glæ - de, blot dug - gen dyn - ker et strå.

T.

læs; jeg er som den vil - de hyr - de, der gen - ner sit kvæg på græs.
korn, mens so - len sti - ger af jor - den i - mel - lem ok - ser - nes horn!
fjord, jeg stir - rer på sej - len - de ar - ker, men fin - der ej tol - ken - de ord.
lyd, at kil - der - ne kluk - ker i lun - den, og buk - ke - ne bræ - ger af fryd!
blå! Mit hjer - te skæl - ver af glæ - de, blot dug - gen dyn - ker et strå.

B.

læs; jeg er som den vil - de hyr - de, der gen - ner sit kvæg på græs.
korn, mens so - len sti - ger af jor - den i - mel - lem ok - ser - nes horn!
fjord, jeg stir - rer på sej - len - de ar - ker, men fin - der ej tol - ken - de ord.
lyd, at kil - der - ne kluk - ker i lun - den, og buk - ke - ne bræ - ger af fryd!
blå! Mit hjer - te skæl - ver af glæ - de, blot dug - gen dyn - ker et strå.